

Sygn. akt: I C 1385/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Bożena Czajkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

orzeka

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1385/18

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2017r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od M. K. kwoty 30.000 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, nie więcej niż odsetki dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 15.626,19 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie kwoty 4.373,81 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Wskazał, że pozwany zawarł umowę kredytu gotówkowego z (...) Bank S.A. i otrzymała określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Z uwagi na naruszenie warunków spłaty umowa została wypowiedziana. Poprzedni wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i wobec pozwanego toczyło się postępowanie egzekucyjne zakończone umorzeniem. Powód wskazał, iż dochodzi części należności wynikającej z umowy tj. kwoty 30.000 zł na która składa się 15.629,19 zł kapitał, 14.373,81 zł odsetki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Toruniu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeczności od tego nakazu pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Podniósł, iż powód nie udowodnił wysokości zadłużenia nie przedstawił również dowodów świadczących o wypowiedzeniu umowy. Nadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Pismem z dnia 9 października 2018 r. powód podtrzymał swoje żądania i twierdzenia. Wskazał, że podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia nie powoduje, że zobowiązanie pozwanego wygasa, zaproponował pozwanemu zawarcie ugody.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 24 stycznia 2008 r. M. K. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...).

Bezsporne.

W dniu 16 kwietnia 2010 r. wobec powstałego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki (...) Bank S.A. wystawił przeciwko M. K. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 1 lipca 2010r. nadał klauzulę wykonalności.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 24v-25v

Postanowienie z 1.07.2010 r. k. 24

W dniu 24 sierpnia 2011 (...) Bank S.A. sprzedał (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wierzytelność wynikającą z umowy o pożyczkę.

Dowód: umowa sprzedaży k. 11-13

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Były one opatrzone wymaganymi pieczęciami i podpisami. Co więcej, wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało jednak na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Z dniem 9 lipca 2018 roku (tj. od wejścia w życie ustawy z dnia 13.04.2018r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 08.06.2018 r., poz. 1104) do kodeksu cywilnego został dodany art. 117 § 21 k.c., który przewiduje, że po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Efektem wspomnianej nowelizacji jest to, że Sąd w razie ustalenia, iż dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu, zobowiązany jest oddalić w tym zakresie powództwo, nawet jeżeli zarzut przedawnienia nie został podniesiony. Z kolei po myśli art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Bieg przedawnienia wyznacza data wymagalności roszczenia, a jego przerwanie dokonuje się (art. 123 § 1 k.c.) :

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Wskazać należy, wobec braku przedłożenia przez powoda wypowiedzenia umowy wraz z potwierdzeniem jego odbioru przez pozwanego jasnym było, iż ustalenie terminu wymagalności roszczenia wymagało oparcia się o bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez pierwotnego wierzyciela. Bankowy tytuł egzekucyjny został wydany w dniu 16 kwietnia 2010 r. zaś postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 1 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy w Toruniu nadał mu klauzulę wykonalności. Powyższe wskazuje, iż z pewnością w dniu 16 kwietnia 2010 r. roszczenie wobec pozwanego był wymagalne i od tego dnia należy liczyć bieg termin przedawnienia roszczenia.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 29/16 z 29.06.2016 r. powód nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowanie egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, gdyż powód nie jest bankiem.

Przyjmując, że termin przedawnienia roszczenia (związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej) wynikającego z przedmiotowej umowy wynosi 3 lata, uległo ono przedawnieniu 16 kwietnia 2013 roku. Pozwany wniósł zaś pozew dopiero w dniu 28 września 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. 117 § 21 k.c., gdyż roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z jej treścią strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł.